

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D., ve věci

žalobce: P. N.
zastoupený advokátem Mgr. Danem Pospíšilem
sídlem Sokolská tř. 21, 702 00 Ostrava

proti Krajský úřad Moravskoslezského kraje
žalovanému: sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2023 č. j. MSK 49975/2023, ve věci
námitky proti záznamu bodů v registru řidičů

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobou doručenou dne 1. 8. 2023 se žalobce domáhal zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 9. 3. 2023

Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.

č. j. SMO/164688/DSC/Šče-BS o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů.

2. Žalobce namítá zejména

- ve vztahu k příkazovému boku č. C 2566287, že v tomto je skutek popsán slovy „držení hovorového zařízení za jízdy“, přičemž takto specifikovaný skutek není přestupkem a není možno za něj tedy tzv. udělit body,
- ve vztahu k příkazovému bloku č. B 3597322 je v popisu skutku uvedeno „za jízdy ve vozidle nebyl připoután bezpečnostním pásem“, přičemž v takto specifikovaném skutku není uvedeno, zda – li byl žalobce řidičem vozidla a že by se tedy mělo jednat o jednání, za které se připisují body v kartě řidiče.

3. Žalobce zásadně nesouhlasí s tím, že by se žalovaný ve svém napadeném rozhodnutí řádně vypořádal se všemi námitkami žalobce, že skutky v níže uvedených příkazových blocích nebyly dostatečně konkretizovány a nemohou tak být podkladem pro zápis bodů do registru řidičů.
4. Ve vztahu ke skutku řešenému příkazovým blokem č. C 2566287 není dostatečně určité vyjádření skutku „držení hovorového zařízení za jízdy“. Žalobce namítá, že není konkretizováno, co je myšleno hovorovým zařízením, zda – li mobilní telefon či cokoliv jiného, tak, aby takové jednání mohlo být sankcionováno. Navíc musí být z popsaného skutku dle žalobce postaveno na jisto, že konkretizované hovorové zařízení bylo drženo řidičem vozidla a také, že dané vozidlo v tu konkrétní chvíli jelo. Dle žalobce v případě, že by dané vozidlo zastavilo či stálo, není toto jednání jednáním závadným.
5. Pokud žalovaný uvádí, že řízení ve věci záznamu bodů je de facto pouze kontrolou toho, zda – li byly body do registru správně zaznamenány a není tak de facto oprávněn zkoumat určitost či neurčitost skutku, tak s tímto žalobce nemůže souhlasit, kdy je toho názoru, že správní orgán má i v řízení ve věci záznamů bodů zkoumat, zda – li tyto byly řádně uděleny za vytýkané jednání, neboť pokud by nebyly, je oprávněn sám iniciovat přezkumné řízení.
6. Dle žalobce žalovaný nerespektoval při svém rozhodování rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 As 109/2016, ze kterého vyplývá, že „je tak především třeba, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním“.
7. Naprosto totožná argumentace dle žalobce dopadá také na případ druhého příkazového bloku č. B 3597322, kdy i skutek v tomto případě je stížen stejnou neurčitou a zaměnitelností, jako tomu je u prvního zmíněného bloku.
8. Dle žalobce napadené rozhodnutí trpí formálními vadami nezákonnosti a nepřezkoumatelnosti, které žalobce spatřuje právě v neurčitosti skutků, vymezených v předmětných příkazových blocích.
9. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl, aby soud žalobu zamítl. K žalobním námitkám žalovaný zcela odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť žalobce setrvale opakuje argumenty, které byly správními orgány přesvědčivě vyvráceny. Žalovaný zdůraznil, že v řízení o námitkách nejsou správní orgány oprávněny zkoumat správnost a zákonnost podkladových rozhodnutí a odkazuje tak na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44. Dle žalovaného je podstatné, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným

jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobnost bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20).

Zjištění ze spisové dokumentace

10. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění byly žalobci doručeny dne 21. 12. 2022. Dne 28. 12. 2022 byly správnímu orgánu I. stupně doručeny námitky žalobce proti všem jednotlivým záznamům bodů v registru řidičů. Správní orgán I. stupně následně opatřil do spisu kopie příkazových bloků a usnesením doručeným žalobci dne 13. 2. 2023 jej vyrozuměl o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, čehož žalobce využil dne 22. 2. 2023. Dne 9. 3. 2023 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým námitky zamítl jako neodůvodněné a provedené záznamy bodů potvrdil. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce prostřednictvím svého zmocněnce dne 31. 3. 2023 odvolání, o kterém bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci přitom rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 s. ř. s.
12. Krajský soud nejprve v obecné rovině ve shodě s konstantní a dlouhodobou judikaturou správních soudů (např. rozsudek NSS ze dne 8. 11. 2018, č. j. 5 As 132/2016-34 nebo rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2019 č. j. 10 As 28/2018-45) konstatuje, že blokové řízení je zkráceným a velmi zjednodušeným typem správního řízení, jehož podstata je postavena na procesní ekonomii řízení a spočívá v rychlém, neformálním projednání a vyřízení přestupku přímo na místě po jeho zjištění. V praxi správní orgán zpravidla ve velmi krátkém čase projedná pachatelův přestupek a uloží mu za něj přiměřenou sankci, pokud s tím pachatel přestupku souhlasí. Do značné míry tak splývá řízení s jeho výsledkem – uložením pokuty za pomoci bloku. Bloku je využíváno typicky při projednávání přestupků z oblasti dopravy a provozu na pozemních komunikacích, jako tomu bylo i v tomto případě. Vymezením přestupku na bloku vydaném v blokovém řízení podle § 84 a násl. zákona o přestupcích účinného do 30. 6. 2017, se zabýval NSS opakovaně, zejména v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39 s tím, že v řízení o námitkách proti záznamu dvanácti bodů jsou formální a obsahové nedostatky bloků relevantními námitkami pouze do té míry, dokud jsou schopny zpochybnit způsobnost jednotlivých podkladů pro záznam, což je nutné posuzovat v každém konkrétním případě. Soud zdůrazňuje, že tato judikatura je nadále použitelná i pro příkazní řízení podle § 90 a násl. přestupkového zákona účinného od 1. 7. 2017.
13. Žalobce namítá, že v příkazovém bloku C 2566287 je specifikovaný skutek, který není přestupkem a není možno za něj tzv. udělit body. Krajský soud musí konstatovat, že takový příkazový blok se v předloženém spisu nenachází, tudíž vzal za to, že žalobce měl na mysli příkazový blok č. C 2560400, v němž je skutek popsán slovy „... § 7/(1c) z. č. 361/2000 sb. – držení hovorového zařízení za jízdy, RZ: XAudi šedá metal“. Krajský soud při posuzování věci vycházel primárně z ustálené judikatury správních soudů, např. rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2022, č. j. 4 As 27/2020-25, podle kterého: „Nejvyšší správní

soud tedy shrnuje, že v dané věci bylo, byť pouhým odkazem na § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, ve spojení s dalšími údaji uvedenými na příkazovém bloku [místo (na ulici Lidická v Klimkovicích), čas (dne 19. 9. 2018 v 13:40), právní kvalifikace skutku (§ 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu)] vytýkané jednání popsáno natolik jednoznačně a určitě, že není zaměnitelné s jiným. Taková specifikace splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobce dopustil a kdy a kde se tak stalo a jak bylo toto jednání právně kvalifikováno.“

14. Podle krajského soudu z předmětného příkazového bloku jasně vyplývá, že žalobce porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), který stanoví, že „Řidič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.“ V souladu s citovanou judikaturou tedy taková specifikace splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, přičemž porušit povinnost uvedenou v citovaném ustanovení může pouze řidič, proto postačí uvedení ustanovení zákona spolu s popisem jednání. Skutek je přitom popsán jednoznačně a postačí, pokud je uvedeno „držení hovorového zařízení“, aniž by toto zařízení bylo blíže specifikováno, neboť povinnost obsažená v § 7 zákona o silničním provozu je vázána na hovorové zařízení.
15. Žalobní námitku ve vztahu k prvnímu bloku tedy krajský soud shledal jako nedůvodnou.
16. Žalobce dále namítá, že v příkazovém bloku B 3597322 je specifikovaný skutek, ve kterém není uvedeno, zda – li byl žalobce řidičem vozidla a že by se tedy mělo jednat o jednání, za které se připisují body v kartě řidiče. Krajský soud k tomu uvádí, že v tomto příkazovém bloku je skutek popsán tak, že „...za jízdy ve vozidle X nebyl připoután bezpečnostním pásem. Tím porušil § 6/1a zák. č. 361/2000 Sb.“. I z tohoto bloku tedy vyplývá, že žalobce porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, které stanoví, že „Řidič motorového vozidla je kromě povinností uvedených v § 4 a 5 dále povinen být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu.“ Krajský soud neshledal ani tuto námitku důvodnou, jelikož i zde vzhledem k výše uvedenému byl skutek dostatečně konkretizován.
17. Krajský soud má tedy za to, že jednání žalobce bylo popsáno v podkladových blocích natolik konkrétně, že nehrozí zaměnitelnost s jiným jednáním.

Závěr a náklady řízení

18. Jelikož krajský soud neshledal vznesené žalobní námitky důvodné, žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
19. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému nebyla přiznána náhrada nákladů řízení proti žalobci, neboť jeho náklady nepřesáhly běžnou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 23. listopadu 2023

Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu